

Deze studie bouwt voort op de studies 'God schiep de mens - Adam¹' en 'God schiep de vrouw - Eva²' uit de studie 'Het ontstaan van de wereld'.

God schiep de vrouw, Eva, omdat Hij het niet goed vond dat de mens, Adam, alleen was. En toen Hij Eva bij Adam bracht, sloot Hij a.h.w. het eerste huwelijk.

Hiermee reikt God ons een aantal symbolen aan, die inzicht geven over hoe Hij het huwelijk bedoeld heeft.

- *De HERE God zei: **Het is niet goed, dat de mens alleen zij** (afgezonderd is, eenzaam is). (Genesis 2:18)*
- *Ik zal hem **een hulp** (iemand die helpt, een bescherming) maken, **die bij hem past** (die in het oog valt, die tegenover hem staat, die parallel aan hem is). (Genesis 2:18)*
- *De HERE God deed een diepe slaap op de mens (Adam) vallen; ... nam **een van zijn ribben** ... en bouwde de rib, ... **tot een vrouw**. (Genesis 2:21-22)*
- *... en **Hij** bracht haar tot de mens. (Genesis 2:22)*
- *... Adam zei, deze zal 'mannin' (ishshah) heten, **omdat zij uit de man** (iysh) **genomen is**. (Genesis 2:23)*
- ***Daarom** zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn. (Genesis 2:24)*

Het is niet goed dat de mens alleen zij.

God is een God van relaties. In Zichzelf is Hij een Drie-eenheid. **Zijn karakter is liefde.** Liefde heeft enkel bestaansreden in functie van relaties.

De dieren en planten schiep God voor zijn plezier en als een mooie leefomgeving voor de mens. God schiep de mens en blies hem Zijn Levensadem en Zijn karakter in, vanuit het verlangen naar een relatie, om aan de mens zijn liefde te kunnen geven, in de hoop dat de mens in eenzelfde liefdesrelatie met Hem zou leven.

Daarom vond God het ook niet goed dat de mens alleen bleef, of zoals het Hebreeuws ook vertaald kan worden volgens de OLB: afgezonderd zou leven en daardoor eenzaam zou zijn. Daarom schiep God voor Adam een tweede persoon: Eva.

De hulp die bij hem past.

God schiep de vrouw, Eva, als iemand die bij de mens, Adam, paste.

Volgens de betekenis van het Hebreeuwse woord dat vertaald is door 'die bij hem past', is Eva geschapen, 'parallel' aan Adam, 'gelijklopend', of zoals Adam zei: **been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees.**

Een man en een vrouw zijn evenwaardig van bij de schepping.

1 Studie: God schiep de mens - Adam.

2 Studie: God schiep de vrouw - Eva.

Ze zijn niet geschapen om in het huwelijk langs elkaar heen te leven, maar om samen op te trekken.

Ze leven ook 'tegenover elkaar'. Niet in de betekenis van twee legers die tegenover elkaar staan, maar ze leven in elkaars gezichtsveld. Man en vrouw zijn geschapen om in een open relatie met elkaar te leven, zodat ze elkaar steeds in de ogen kunnen kijken.

Al zijn man en vrouw gelijkwaardig geschapen, ze zijn toch heel verschillend als persoonlijkheid. Door het verschil in karakter en gevoelsleven heeft de vrouw een andere kijk op de dingen, dan de man.

Daarom is de vrouw geschapen als een hulp voor de man. Man en vrouw vullen elkaar aan.

Het Hebreeuws dat vertaald is door **hulp**, heeft ook een **ondertoon van bescherming**.

Eén van zijn ribben.

Deze ondertoon van bescherming komt helemaal tot uiting in het feit, dat God de vrouw geformeerd heeft uit een rib van Adam.

In het huwelijk wordt deze rib bij de man a.h.w. weer op zijn plaats gezet.

Ribben zijn een bescherming voor hart en longen.

Het **hart**, is de zetel van de ziel, de persoonlijkheid van de mens en de plaats van de overleggingen. Een verstandige man deelt de overleggingen van zijn hart met zijn vrouw en betreft haar bij zijn eigen leven en de beslissingen die genomen moeten worden. Een vrouw heeft een heel andere kijk op de dingen en het inzicht van man en vrouw samen, is de beste voorwaarde voor verstandige besluiten.

De **longen**, verwijderen de afvalstoffen uit het bloed (vluchtige, verkeerde stoffen die uitgeademd worden) en voorzien het lichaam van zuurstof (die ingeademd wordt).

In de christelijke wereld wordt ademen algemeen gezien als het symbool voor het gebed.

Gebed als geestelijke ademhaling.

De vrouw is een onderdeel van de bescherming van het gebedsleven van haar man.

De man die niet in harmonie leeft met zijn vrouw, riskeert dat er een verwijdering tussen hen ontstaat, waardoor hij een deel van de bescherming van zijn gebedsleven zal missen.

Daarom schreef Petrus deze waarschuwing:

- ... leef verstandig met uw vrouw, als met brozer vaatwerk, en bewijst haar eer, ... opdat **uw gebeden niet belemmerd worden**. (1 Petrus 3:7)

'Belemmerd worden' is een vrij zwakke vertaling voor het Griekse 'ekkopto', dat spreekt van 'afhakken' en 'omhakken'.

(zoals het o.a. wordt vertaald in Mattheüs 7:19 - *ledere boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen (omgehakt) en in het vuur geworpen*, of in Mattheüs 18:8 - *Indien uw hand of uw voet u tot zonde verleidt, houw hem af en werp hem weg*.)

God bracht haar tot de mens.

God liet Adam niet zoeken naar de levenspartner die Hij voor hem geschapen had.
God liet ook Eva, nadat Hij haar geschapen had, niet zoeken naar de levenspartner, waar zij een hulp voor mocht zijn.
God bracht Adam en Eva bij elkaar en zo sloot Hij het eerste huwelijk.

Tot nu toe werden steeds de namen van Adam en Eva genoemd, omdat dit persoonlijker is, maar in de Bijbel is er aldoor sprake van 'de mens' en 'zijn vrouw'. Dit geeft aan dat het huwelijk niet beperkt is tot de eerste man en vrouw. Het is een universele instelling.

Man en vrouw zijn binnen het huwelijk een twee-eenheid.

God zelf wil in het huwelijk de bindende factor zijn, zodat het huwelijk een drie-eenheid wordt, waarvan Prediker zei:

- *... een drievoudig snoer wordt niet spoedig verbroken. (Prediker 4:12)*

Deze symboliek wordt heel mooi weergegeven in de Hebreeuwse woorden voor man en vrouw³.

Toen Jezus de woorden herhaalde, die zijn Vader in het paradijs sprak, voegde Hij een conclusie toe:

- *Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot een vlees zijn.*

Zo (zodat) zijn zij niet meer (niet langer) twee, maar één vlees. Hetgeen (wie, wat) dan (dus, immers) God samengevoegd heeft (onder één juk gebracht heeft, verenigd heeft), scheidt (afzonderen) de mens niet. (Mattheüs 19:5-6)

Deze zal mannin heten, omdat zij uit de man genomen is.

Zoals Adam de dieren een naam had gegeven, zo gaf hij ook de hulp die God voor hem geschapen had een naam. Hij noemde haar 'mannin', omdat zij uit de 'man' genomen is

In ons taalgebruik met de woorden 'man' en 'vrouw' gaat die symboliek verloren, maar Eva was letterlijk uit Adam genomen, zoals in het Hebreeuws 'vrouw' (ishshah) van 'man' (iysh) is afgeleid.

Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten.

Als een zin begint met 'daarom', moet er ook een 'waarom' zijn.

Waarom zal een man zijn vader en moeder verlaten?

Omdat de vrouw uit de man genomen is.

Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten, en een eenheid vormen met zijn vrouw.

Zoals het lichaam, dat uit de aarde genomen is, weer zal terugkeren tot de aarde, zo zal de vrouw, omdat zij uit de man genomen is, opnieuw herenigd worden met een man, in het huwelijk.

3 Studie: De derde persoon in het huwelijk.

Om te huwen moet een man los komen van het gezin waarin hij is grootgebracht. Hij zal zijn vader en moeder verlaten, of 'loslaten', om zijn eigen verantwoordelijkheid op te nemen.

In het huwelijk staat de man onder het gezag van Jezus en niet meer onder het gezag van zijn ouders.

Iedereen zal verantwoording moeten afleggen voor zijn of haar persoonlijke leven, maar een man zal ook verantwoording moeten afleggen aan Jezus, voor alles wat zijn huwelijk en zijn gezin aangaat.

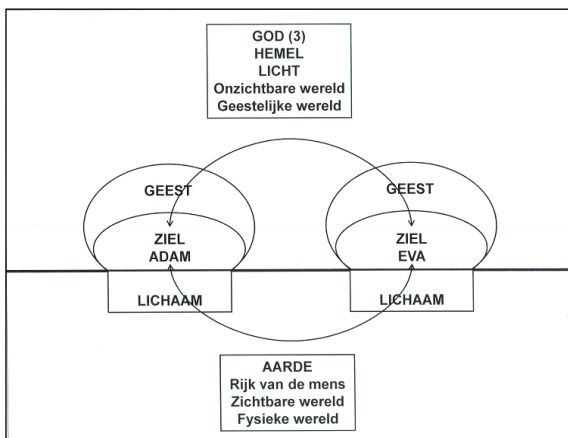
En zijn vrouw aanhangen.

Het huwelijk is geen losse verbintenis tussen een man en een vrouw.

Het is een hereniging tussen een man en **zijn** vrouw, tussen een vrouw en **haar** man.

Een man moet zijn vrouw 'aanhangen'. In het Hebreeuws heeft 'aanhangen' de betekenis van kleven aan, zich aanklampen aan, zich houden aan.

In het huwelijk wordt bij de man als het ware de rib, waaruit de vrouw geformeerd is, weer op zijn plaats gezet.

De man en zijn vrouw, de vrouw en haar man, worden in het huwelijk verenigd tot een hechte eenheid, waarvan God zelf de bindende factor is. Dit is een eenheid, naar geest, ziel en lichaam.

Dit vereist in eerste instantie een geestelijke eenheid van ziel tot ziel, d.w.z. een elkaar leren kennen en waarderen als persoonlijkheid en op elkaar afgestemd worden 'in de geest'.

In het 'zijn vrouw aanhangen' kan ook de officiële huwelijksluiting worden gezien. Het huwelijk is een

maatschappelijk gebeuren en moet erkend worden volgens de regelgeving van de plaatselijke overheid.

En zij zullen tot één vlees zijn.

... En zij zullen in alle opzichten één geheel zijn.

Als man en vrouw aan elkaar verbonden zijn in het huwelijk, zullen zij ook een eenheid vormen in de zichtbare wereld.

'Vlees' wordt in de Bijbel steeds gezien als een relatie tussen ziel en lichaam.

In de geestelijke betekenis staat 'vlees' voor de manier waarop een mens, als ziel, als persoonlijkheid, omgaat met de prikkels van zijn lichaam en vanuit de wereld om zich heen.

Man en vrouw behoren met elkaar te overleggen, om tot gezamenlijke besluiten te komen en om één lijn te trekken naar de buitenwereld toe. Ieder naar zijn eigen aard, temperament en inbreng, maar samen als een eenheid.

Dit is o.a. heel belangrijk bij de opvoeding van de kinderen, die eventueel uit hun relatie geboren zullen worden.

Het huwelijk is de kleinste vorm van een samenleving. Goede huwelijken en stabiele gezinnen zijn daarom het fundament van een gezonde samenleving.

In lichamelijke betekenis betreft 'vlees' de seksuele eenheid tussen man en vrouw.

Dit lichamenlijk gebeuren heeft echter ook een geestelijke dimensie.

De geslachtsgemeenschap is niet alleen een samensmelting van twee lichamen, maar op dat moment gebeurt er ook een wederzijdse beïnvloeding van de ziel van man en vrouw.

God heeft bepaald dat uit de seksuele relatie kinderen geboren kunnen worden. Ook daarom heeft Hij de seksuele eenwording duidelijk geplaatst binnen de bescherming van een huwelijk, zodat deze kinderen kunnen opgroeien in een beschermde omgeving van liefde en trouw. Om dit te benadrukken heeft God de seksualiteit van de vrouw verzegeld, van bij haar geboorte⁴.

Over de huwelijkssluiting als zodanig, wordt in de Bijbel niets vermeld.

Wel is er sprake van ondertrouw, die beschouwd wordt als een tijd van voorbereiding op het huwelijk. In deze periode wordt de verbintenis tussen de toekomstige bruid en bruidegom als definitief beschouwd.

Ook wordt ervan uitgegaan dàt er een officiële huwelijkssluiting plaatsvindt, voordat man en vrouw gaan samenwonen. In veel teksten worden bruid en bruidegom vernoemd.

Zie ook de studie 'De derde persoon in het huwelijk'⁵.

4 Studie: De verzegelde bron.

5 Studie: De derde persoon in het huwelijk.